

HISZPAŃSKI

Kurs
dla początkujących

**Dobry
na start!**

HISZPAŃSKI

**Kurs
dla początkujących**

LINGO
języki nieobce

Autorki: **Julia Możdżyńska, Małgorzata Szczepanik, Justyna Jannasz, Danuta Zgliczyńska**

Konsultacja i redakcja językowa: **Ana Fornet, Francisco Javier Villaverde González, W.D. Juan**

Redaktor serii: **Anna Laskowska**

Korekta: **Marek Kowalik, Paweł Pokora**

Projekt okładki serii i opracowanie graficzne: **Klara Pereptyś-Pająk**

Zdjęcie na okładce: © **gmeviphoto / Fotolia.com**; © **daboost / Stock Photo**

LINGO
języki nieobce

© Copyright by Wydawnictwo Lingo sp. j., Warszawa 2015

www.jezyki nieobce.pl

ISBN: 978-83-7892-321-3

ISBN wydania elektronicznego: 978-83-7892-347-3

Skład i łamanie: **Klara Pereptyś-Pająk**

Spis treści

	Wstęp	7
Lekcja 1.	Cómo saludar Przywitań się Zasady wymowy	8
Lekcja 2.	Un encuentro casual Przypadkowe spotkanie Gramatyka: zaimki osobowe, odmiana czasowników w czasie presente , odmiana czasowników zwrotnych, odmiana czasowników ser, estar, ir , rodzaj męski i żeński rzeczowników	15
Lekcja 3.	En el aeropuerto Na lotnisku Gramatyka: konstrukcja peryfrastyczna estar + gerundio , tworzenie gerundio , odmiana czasowników tener, coger , tworzenie przeczenia, użycie nada, ningún, nadie, nunca , rodzajniki określone i nieokreślone, tworzenie liczby mnogiej rzeczownika	21
Lekcja 4.	Una habitación doble Pokój dwuosobowy Gramatyka: zaimki wskazujące, zaimki dzierżawcze, czasowniki nietypowe volver, dormir, acostarse, costar , podawanie godzin, liczby	30
Lekcja 5.	Szybka powtórka	37
Lekcja 6.	Habla con ella Porozmawiaj z nią Gramatyka: tworzenie pytań, użycie czasowników parecer/gustar , konstrukcja ir a + bezokolicznik , czasowniki poder, querer	40

Lekcja 7.	El viaje en taxi Podróż taksówką Gramatyka: tworzenie rodzaju żeńskiego i liczby mnogiej, przymiotników, użycie también , tampoco , przymek de , czasowniki pedir , reir , servir , czasownik ir i przyimki en , de i a	47
Lekcja 8.	Conocer el futuro – los horóscopos Poznajmy przyszłość – horoskopy Gramatyka: czas futuro simple , czasownik haber , czasowniki nietypowe conocer , traducir , merecer	54
Lekcja 9.	¡Vamos a comer! Idziemy jeść! Gramatyka: dopełnienie bliższe i dalsze, zdania wykrzyknikowe, odmiana czasowników saber i traer , liczebniki, liczby porządkowe	61
Lekcja 10.	Szybka powtórka	70
Lekcja 11.	El wifi WiFi Gramatyka: czasowniki nietypowe pensar , empezar , entender , dni i miesiące, podawanie daty, stopniowanie przymiotników, użycie muy i mucho , przyimek a	73
Lekcja 12.	Las rebajas Przeceny Gramatyka: przyimek en , czas przeszły pretérito perfecto , tworzenie participio , czasownik nieregularny caber , tworzenie stopnia najwyższego absolutnego poprzez końcówkę -ísimo , kolory	82
Lekcja 13.	El baile o el cine Taniec czy kino Gramatyka: zaimki używane z przyimkami, przyimek por i para , tryb rozkazujący Imperativo , czasowniki nieregularne, czasowniki zwrotne w trybie rozkazującym	90

Lekcja 14.	Salir con un español Randkowanie z Hiszpanem Gramatyka: czas przeszły Pretérito Indefinido , tryb łączący – Subjuntivo 97	97
Lekcja 15.	Szybka powtórka 106	106
Lekcja 16.	Buscando empleo Poszukiwania pracy Gramatyka: konstrukcja haber que , użycie mismo , czasowniki ser i estar przy podawaniu zawodów, dejar de + bezokolicznik, konstrukcja a lo mejor , Curriculum Vitae 109	109
Lekcja 17.	El fin de semana en la costa Weekend nad morzem Gramatyka: czas pretérito imperfecto de indicativo , określniki czasu, które łączą się z imperfecto , tworzenie przysłówków od przymiotników, użycie czasownika hacer przy opisywaniu pogody, pory roku 116	116
Lekcja 18.	El viaje en tren Podróż pociągiem Gramatyka: czasownik pensar z przyimkami en i de , użycie bueno , bien , określniki czasu, zdanie warunkowe I stopnia, spójnik y , użycie tan , tanto 123	123
Lekcja 19.	El robo Kradzież Gramatyka: przeczenie w trybie rozkazującym, opis wyglądu przy pomocy czasownika ser , opis wyglądu za pomocą czasownika tener , konstrukcja acabar de + bezokolicznik 129	129
Lekcja 20.	Szybka powtórka 135	135
21.	Tablice 138	138
22.	Słowniczek hiszpańsko-polski 143	143

Hiszpański. Kurs dla początkujących

Jeśli szukasz podręcznika, który pozwoli Ci szybko nauczyć się języka hiszpańskiego i umożliwi swobodną komunikację w codziennych sytuacjach – kurs Lingo jest w sam raz dla Ciebie!

Zadaniem pierwszych dwóch rozdziałów jest łagodnie wprowadzić Cię w specyfikę języka hiszpańskiego – znajdziesz tu m.in. zapis fonetyczny który podpowie Ci, jak wymawiać poszczególne słowa i zdania, oraz odrobinę teorii dotyczącej zasad wymowy. Poznasz tu też najważniejsze zwroty grzecznościowe i podstawowe czasowniki.

Każda kolejna jednostka lekcyjna składa się z dialogu wraz z tłumaczeniem oraz pytań, dzięki którym możesz sprawdzić, czy dobrze zrozumiałeś tekst. Ponadto czekają na Ciebie dwie porcje najważniejszych słówek i zwrotów a także zwięzłe objaśnienie gramatyki. Każdą lekcję kończymy ćwiczeniami wraz z kluczem.

Dla ułatwienia wszystkie słówka zamieściliśmy także na końcu książki w formie wygodnego słowniczka. Znajdziesz tam również tablice, które mogą być pomocne, jeśli będziesz chciał szybko sprawdzić różne ważne informacje.

Wierzmy, że z kursem Lingo nauka języka hiszpańskiego stanie się czystą przyjemnością.

Z życzeniami powodzenia

Zespół autorów i redaktorów Lingo

1. Cómo saludar

DIALOG 1

A: Permitame que me presente, soy Josefa Flores.

B: Mucho gusto, Josefa. Yo me llamo Jordi Calm ¿Conoce usted bien Barcelona?

A: Sí, vengo aquí de vez en cuando por asuntos de trabajo....

DIALOG 2

C: Es la tercera vez que estoy en España y hablo un poco de español.

D: Pero usted lo habla muy bien, lo entiendo todo.

C: Es usted muy amable, hago todo lo posible, pero es difícil.

Pozdrowienia i zwroty grzecznościowe

Dla ułatwienia w pierwszych dwóch lekcjach podajemy w nawiasach kwadratowych uproszczony zapis wymowy zwrotów. Więcej o wymowie – w dalszej części kursu.

¿Cómo estás? (jeśli jesteśmy na ty) **¿Cómo está usted?** (jeśli jesteśmy na pan) [komo estas?/komo esta ustet?] – Co słyhać?

Hola [ola] – Cześć

Buenos días (rano), **buenas tardes** (po południu), **buenas noches** (wieczorem) [blenos dijas/blenas tardes/blenas noćes]
– Dzień dobry

Adiós [adjos] – Do widzenia

Hasta luego [asta luęgo] – Do zobaczenia

Buenas noches [blenas noćes] – Dobranoc

Lo siento. Discúlpeme. [lo sjento. diskulpeme.] – Przepraszam.
(przykro mi)

Perdón,... [perdon] – Przepraszam,... (zwracając się do kogoś)

De nada. [de nada] – Nie ma za co.

No hay de qué. [no aj de ke] – Nie szkodzi.

Muchas gracias a usted. [mućas grasjas a ustet] – Bardzo pani dziękuję.

Con gusto. [kon gusto] – Z przyjemnością.

¿Puedo? [piedo?] – Czy mogę?

¿Habla usted inglés? [abla ustet ingles?] – Czy mówi pani po angielsku?

Tłumaczenie

(Przywitaj się) **Dialog 1. A:** Pozwoli pan, że się przedstawię, Josefa Flores. **B:** Bardzo mi miło, pani Josefo. Ja nazywam się Jordi Calm. Zna pani dobrze Barcelonę? **A:** Tak, przyjeżdżam tu od czasu do czasu w sprawach służbowych...

Dialog 2. C: Jestem po raz trzeci w Hiszpanii i mówię trochę po hiszpańsku.

D: Ale mówi pan bardzo dobrze, wszystko rozumiem. **C:** Bardzo pani miła, staram się, ale to bardzo trudne.

Więcej słówek i zwrotów

¿Qué es eso? [ke es eso?] – Co to?

¿Está seguro? [esta seguro?] – Jest pan pewien?

Estoy seguro de que... [estoj seguro de ke...] – Jestem pewny, że...

¿Cómo se llama eso en español? [komo se jama eso en español?] – Jak to się nazywa po hiszpańsku?

¿Puede repetirlo, por favor? [piede repetirlo, por fawor?] – Może pan/pani to powtórzyć?

No hablo bien el español. [no ablo bjen el español] – Nie mówię dobrze po hiszpańsku.

No le entiendo. [no le entjendo] – Nie rozumiem pana.

No entiendo. [no entjendo] – Nie rozumiem.

¡No le oigo bien! [no le ojgo bjen!] – Nie słyszę pana dobrze!

Hable más despacio, por favor. [able mas despasjo, por fawor] – Proszę mówić wolniej.

Soy polaco/polaca. [soj polako/polaka] – Jestem Polakiem/Polką.

Tengo treinta años. ¿Y usted? [tengo trejnta años. i ustet?]

– Mam 30 lat. A pan?

Me llamo... [me jamo...] – Nazywam się...

Este es mi número de teléfono, por favor. [este es mi numero de telefono, por fawor] – Oto mój numer telefonu.

Aquí tiene mi tarjeta, por favor. [aki tjene mi tarheta, por fawor]

– Proszę, oto moja wizytówka.

Su nombre y apellido, por favor. [su nombre i apejido, por fawor] – Poproszę o pańskie imię i nazwisko.

¿Cómo se llama usted? [komo se jama ustet?] – Jak się pan (pani) nazywa?

Wymowa

Wymowa języka hiszpańskiego jest łatwiejsza dla Polaka, niż wymowa języka polskiego dla Hiszpanów. Większość dźwięków jest bardzo podobna, jednak hiszpański nie wymaga tak wyrazistej artykulacji jak polski, w tym języku mówi się jakby nieco bardziej „od niechcenia”. Trzeba pamiętać, że po hiszpańsku wręcz należy szerzej rozciągać usta wymawiając „e” (choć po polsku brzmi to mało elegancko), oraz nie należy się krępować, że nieco seplenimy wymawiając „s”. Między innymi ten właśnie luz powoduje, że jest to język tak miły dla ucha i dla wielu osób – język tworzący niezwykle nastrój. Poza tym jest dosłownie kilka zasad, które trzeba pamiętać, aby poprawnie wymawiać słowa po hiszpańsku.

• *¡hola!*

podobnie jak w innych językach romańskich o literze **h** trzeba pamiętać wyłącznie przy pisaniu, w mowie w ogóle się ją po prostu opuszcza (np. **¡hola!** – cześć – czyta się jak [ola], **hombre** – człowiek – [ombre]).

- **piedad**

d na końcu wyrazu nie wymawia się (np. **piedad** – litość – [pieda]). W innych miejscach wymawia się jak po polsku, często jednak mniej wyraźnie albo w sposób zbliżony do angielskiego *th* w słowie *this*.

- **b de burro, v de vaca**

różnica pomiędzy **b** i **v** jest w hiszpańskim taka jak pomiędzy polskim **u** i **ó**. To znaczy tylko ortograficzna. Dlatego też dzieci nieraz ułatwiają sobie sprawdzanie ortografii pytając, czy w danym słowie jest **b de burro** (jak w słowie **burro** – osioł) czy też **v de vaca** (jak w słowie **vaca** – krowa). Oba dźwięki wymawia się luźno, jak coś pomiędzy polskimi **b** a **w**, a w niektórych przypadkach jak **b**. Wyraźnie artykułowany polski dźwięk **w** w hiszpańskim nie występuje, a dla niektórych Hiszpanów jest trudny do wymówienia.

- **zorro, cebolla**

Jedynym dźwiękiem w języku hiszpańskim całkowicie nieobecnym w języku polskim, jest używany w odmianie używanej w Hiszpanii dźwięk zbliżony do angielskiego bezdźwięcznego *th*, jak w angielskim słowie *tooth*. Dźwięk ten jest ortograficznie zapisywany jako **z** (np. w wyrazie **zorro** – lis) lub jako **c** w połączeniu z **e** lub **i** (np. **cebolla** – cebula i **cine** – kino). W odmianach amerykańskich języka hiszpańskiego dźwięk ten nie występuje, a słowa podane w przykładach wymawia się jako [sorro], [seboja], [sine].

- **cola**

w innych konfiguracjach **c** wymawia się jak **k** (np. **cola** – ogon – [kola])

- **cebolla**

ll (jak w wspomnianym już słowie **cebolla** – cebula) jest traktowane w słowniku jak oddzielna litera alfabetu i wymawia się jak **j**.

- **mucho**

ch – wymawia się jak bardzo miękkie polskie **cz**, dźwięk pomiędzy polskim **cz** a **ci**, (np. w wyrazie **mucho** – dużo – [muczio]).

• **ija ja!, gente, gitano**

dźwięk, który w polskim zapisuje się jako **ch**, po hiszpańsku jest płytki i twardy, a w pisowni przedstawia się go jako literę **j** (np. w **ija ja!** – [cha cha] – ha ha! gdy się ktoś śmieje), lub **g** w połączeniu z literami **e** lub **i** (np. **gente** – ludzie – [chente], oraz **gitano** – Cygan – [chitano])

• **albergue, guinda**

g w konfiguracji **gue**, **gui** wymawia się jak polskie **g** i opuszcza się **u**, czyli **albergue** – hostel – [alberge], **guinda** – wiśnia – [ginda]. Bardzo rzadkie są słowa, w których wymawia się [gue] wraz z **u** lecz i takie istnieją. Wówczas stosuje się literę **ü**, oznaczającą, że **u** nie jest opuszczane (np. **cigüeña** – bocian – [siguefja]).

• **¿qué quieres?**

podobnie jak w przypadku **gue** i **gui** wygląda sprawa z **q** wymawianym jak „**k**”, czyli **¿qué quieres?** – czego chcesz? czytamy jak [ke kieres]. W przeciwieństwie do innych języków, litera **q** nie występuje w innych konfiguracjach niż przed **ue** lub **ui**, a głoska „**k**” jest w innych przypadkach zapisywana jako **c** (np. **cuaderno** – zeszyt; zob. też wyżej **cola**).

• **niebla**

si, **ni** – zawsze wymawia się twardo, to znaczy **i** oddzielnie od **s** lub **n**, bez zmiękczenia (np. **niebla** – mgła wymawiamy [njebla], **siento** – czuję [sjento], **Polonia** – [Polonja]).

• **niña**

w przeciwieństwie do twardego **ni** – **ñ** wymawia się miękko, jak polskie **f** (np. **niña** – dziewczyna – [nifja], **España** – Hiszpania – [espaɸja]).

• **la playa y yo**

y wymawia się jak polskie **j** (**playa** – plaża – [plaja]). Wyjątkiem jest **y** występujące oddzielnie, jako spójnik łączny tłumaczony na polski jako **i** lub **a** (**la playa y yo** – plaża i ja – [la plaja i jo]).

• *¿dónde está mi guitarra?*

kto oglądał Kilerów 2-óch nie ma wątpliwości, jak wymawia się hiszpańskie **rr**. A kto nie oglądał... w każdym razie to chyba najbardziej rozpoznawalny dźwięk w języku hiszpańskim, twardy, wyraźny i wibrujący – takie **rr** z temperamentem (np. **guitarra** – gitara – [gitarra]).

• *el restaurante*

pojedyncze **r** wymawia się jak po polsku, ale w przeciwieństwie do wszystkich innych dźwięków jest on wyraźniejszy od polskiego odpowiednika, zwłaszcza jeżeli wyraz rozpoczyna się na tę literę. Polacy nieraz wymawiają ten dźwięk tak, że Hiszpanom wydaje się, że to jest **l**. Tu trzeba się postarać (np. **el restaurante** – restauracja – [el rrestaurant]).

• *mesa del doctor*

Większość słów zakończonych na samogłoskę albo **n** lub **s** akcentuje się tak jak po polsku, to jest na przedostatnią sylabę (np. **mesa** – stół). Wyrazy zakończone na spółgłoskę inną niż **n** czy **s** akcentuje się na ogół na ostatnią sylabę (np. **doctor** – doktor). We wszystkich wyrazach akcentowanych niezgodnie z powyższymi zasadami akcent oznaczony jest graficznie (np. **ángel** – anioł, **música** – muzyka). Zaimki względne w pytaniach i zdaniach wykrzyknikowych piszemy z akcentem graficznym (**¿quién?** – kto?, **¿dónde?** – gdzie?, **¡qué guapa!** – ale ładna).

• *Vaya con Dios*

w języku hiszpańskim występują połączenia dwóch samogłosek, zwane dyftongami, w których jedną z nich (**i** lub **e**) traktuje się jak spółgłoskę. Wyrazy zawierające takie zbitki podlegają poza tym normalnym zasadom akcentowania, a więc np. słowo **Dios** – Bóg traktuje się jak jednosylabowe i akcent pada na głoskę o – [dios]. W przypadku, gdy samogłoski tworzące dyftong mają być traktowane jak dwie samogłoski (i dwie sylaby), oznacza się to akcentem graficznym (np. **sangría** – wino z owocami).

- *i¿*

Zdania pytające i wykrzyknienia są oznaczane nie tylko na końcu, lecz także na początku – odwróconym pytajnikiem lub wykrzyknikiem. Poza tym interpunkcja ma podobne zasady do polskiej.

- *Wyjątki*

Od każdej reguły zdarzają się wyjątki, jednak w wymowie hiszpańskiej są one nieliczne i na ogół dotyczą wyrazów obcego pochodzenia. Wyjątkiem jest np. występowanie litery **w**, chyba tylko w rzadko używanym słowie **water** oznaczającym WC i wymawianym [bater].